

617. 10. Febr. 1897: 1. Beh. af Lovf. om Statsbanedriftens Ordning. 618

er intet Avancement fra Kontorassistent op efter, og der er heller ikke Tale om, at de Folk, som gaa ind i Kontorassistentklassen, med nogen Rimelighed kunne haabe paa at gaa over i Stillingen uden for Statsbanerne. Netop fordi denne Klasse rummer Folk, som jaaledes have faaet deres endelige Erhverv her ved Statsbanerne ved den anførte Bestilling, maa man stille dem bedre end de yngre Menneſter, der staa i Trafikassistenternes Klasse for en Gang at komme op i en bedre lønnet Stilling.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kredss undergav Lovforslagets § 1 en nærmere Kritik, idet han der kom ind paa sit gamle undede Tema om Generaldirektørens Stilling. Jeg skal her søge at berigtige nogle Misforstaaelser, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Naar der i det oprindelige Forslag til den Reform, som Loven af 1892 repræsenterer, har staaet en Bestemmelse om, at Generaldirektøren skulde sortere umiddelbart under Ministeren, er det en Bestemmelse, som i Virkeligheden har saa overmaade lidt at sige. Det siges i Loven om Postvæsenet, at Generaldirektøren for Postvæsenet skal sortere direkte under Ministeren, og denne Bestemmelse faar saa sin Virkning paa den Maade, at Generaldirektoratet for Postvæsenet bliver et selvstændigt Departement i Indenrigsministeriet. Det er i det hele taget kun et Ekspeditions-spørgsmaal, det vil altsaa sige, at de Skrivelser, som Ministeriet sender ud angaaende Postvæsenet, ekspederes gennem Generaldirektoratet for Postvæsenet med Indenrigsministeriets Stempel paa, medens derimod for Generaldirektoratet for Statsbanernes Vedkommende Sagerne behandles i Ministeriet og gaa saa som selvstændige Resolutioner til Generaldirektoratet for Statsbanedriften, der da skriver direkte ud til de paagældende i sit eget Navn. Det er hele Forſtellen. Der ligger noget bag ved disse Udtryk, saaledes som de have været mente, da de kom frem, nemlig, at den paagældende Embedsmand skal kunne have direkte Adgang til Ministeren; men det har i Virkeligheden meget lidt at sige. I saa Henseende tør jeg dristigt paastaa, at der ikke er nogen som helst Forſkel mellem Generaldirektøren for Statsbanedriften og Generaldirektøren for Postvæsenet; de have begge to ganske

den samme Adgang til at forhandle direkte med Ministeren og til at søge Afgørelser gennem direkte Forhandlinger med Ministeren. — Det ærede Medlem talte dernæst om Generaldirektørens Stilling i det hele taget og navnlig hans Forhold til Ministeren; han mente, at der burde bringes et Ved ind mellem ham og Ministeren, og som dette Ved nævnedes han saa Departementschefen. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig, thi det er sikkert nok, at det ærede Medlem saa ikke ved, hvad en Departementschef er. En Departementschef er nemlig ikke en Embedsmand med noget som helst Ansvar, men han er ikke andet end sin Ministers Høje Haand, han handler paa Ministerens Begne uden at han nogen Sinde selv faar selvstændigt Ansvar; derfor underskriver Departementschefen ogsaa altid kun paa Ministerens Begne, dette bekendte „P. M. V.“. Hvorledes man altsaa skulde kunne bringe en Begrænsning ind i Generaldirektørens Myndighed — som sagt, jeg ved ikke rigtig, hvad der menes dermed — derved, at man stillede en Departementschef ind mellem ham og Ministeren, det begriber jeg ikke; jeg er her paa dette Omraade ikke i Stand til at følge det ærede Medlems Tankegang. — Naar det ærede Medlem mente, at Ordningen, saaledes som den nu findes i Organisationslovens § 1, ikke var konstitutionel, i alt Fald ikke i den Grad, som det var ønskeligt, saa tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Den konstitutionelle Ordning er jo den, at det er Ministeren, som staaer med Ansvaret udad til, og de Embedsmænd, som ere Ministeren underordnede, have Ansvaret over for ham, men det er netop denne Ordning, som findes ved Statsbanedriften.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Forholdet med Hensyn til Stillingen som Overingeniør for Statsbaneanlægene. Jeg skal i denne Henseende henvise til, at her er ikke Tale om en Akkumulation af to Embede i egentlig Forstand, thi Overingeniørstillingen ved Statsbanerne er ikke noget Embede. Vi have jo her den Ordning, at medens Statsbanedriften er lovordnet, ere Statsbaneanlægene ikke lovordnede; de ere ordnede paa den Basis, at der en stor Dag kan indtræde det Forhold, at der slet ikke mere er Brug for denne Organisation, fordi Anlægene